

Motion till riksdagen 2012/13:Ju258

av **Kent Ekeröth m.fl. (SD)**

Livstidsstraff

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att i brottsbalken införa livstidsstraff utan möjlighet till benådning, tidsbestämning eller öövervakad permission.

Motivering

Sverigedemokraterna är tydliga i sin syn på kriminalpolitiken. Vi sätter offren och deras anhöriga i fokus, inte de kriminella, som hittills varit i fokus. Det är inte de kriminellas integritet vi värnar, inte deras rättigheter eller väl och ve. Det är offren vi bryr oss om. Med denna nya utgångspunkt i svensk kriminalpolitik anser vi att behovet av ett verkligt livstidsstraff utan möjlighet till benådning eller tidsbestämning är mycket stort i Sverige.

Sverigedemokraterna ser straff och påföljder för brott inte bara som en fråga om rehabilitering utan även som en moralisk fråga, vilket därmed särskiljer vår syn från den som hittills varit rådande. Utgångspunkten är att brottslingen förtjänar att straffas för att straffet har ett egenvärde i sig och för att ge offret och dess anhöriga upprättelse.

Somliga brott som begås är av sådan natur att brottslingen inte förtjänar att få vistas ute i frihet igen, antingen för att brottslingen aldrig kan förväntas bli rehabiliterad eller för att det brott som begicks var av sådan natur att denne på moraliska grunder aldrig igen ska släppas ut. En annan aspekt är att gärningsmannen med detta straff inte ges chansen att ytterligare en eller flera gånger orsaka andra människor lidande. Det blir med andra ord även ett straff som verkar i preventivt syfte.

Sverige har idag ”livstidsstraff” på skalan men HD observerar att regeringens nådepraxis till och med 1993 innebar att livstids fängelse omvandlades till 12–16 års fängelse, och praxis idag ligger i intervallet 18–25 år. Dessa straffnivåer är i flera fall otillräckliga, vilket följande exempel belyser:

Fel! Okänt namn på

- 1) En 51-årig man fick endast 18 års fängelse efter att ha hållt bensen över sin exsambo och tänt på. Med den sedvanliga straffreduceringen till två tredjedelar är han ute efter cirka 12 år.
- 2) Nyligen fick allmänheten besked om att en polismördare väntas kunna bli fri 2012 efter en sammanlagd fängelsestid på 13 år, detta efter att ha avrättat två poliser.
- 3) På morgonen den 13 april 1989 mördade en 71-årig man ett äldre syskonpar i Pinnarp genom att skjuta ihjäl dem med ett avsågat hagelgevär. Eksjö tingsrätt dömde honom till livstids fängelse. Livstidsstraffet omvandlades sedan till 29 år.
- 4) Den 21 maj 1992 i Göteborg mördade en 60-årig man sin hustru genom ett 50-tal knivhugg i ansikte, hals och på bålen. Sedan tog han ut sin sjuåriga dotter till ett skogsparti vid Fridhems kyrkogård och högg ihjäl henne med ett 30-tal knivhugg. Beslut 2008-05-28 där livstidsstraffet blev omvandlat.
- 5) Svea Hovrätt dömde 1993 en 46-årig man för ett knivmord begånget samma år samt för våldtäkt och sexuellt umgänge med barn, till livstids fängelse och utvisning. Beslut togs 2008-09-23 om att livstidsstraffet omvandlas.

De brott som avses för riktigt livstidsstraff bör alltså vara för grova brott mot person där oprovocerat, hänsynslöst eller sadistiskt våld nyttjats, i likhet med brotten beskrivna ovan.

Riktiga livstidsstraff ska kunna utdömas för brott som idag enligt brottsbalken kan medföra livstidsstraff. Utöver detta ska riktiga livstidsstraff kunna utdömas för upprepade grova vålds- eller sexualbrott av särskild hänsynslös och våldsamt natur där offren åsamkas permanenta fysiska eller psykiska skador av allvarligare art.

Vi väljer att utöka floran av de brott som har straffet livstidsstraff eftersom de brott angivna ovan är av sådan natur att dessa kan förstöra en eller flera människors liv, psykiskt eller fysiskt, och i många fall är av sådan grad att den kriminelle med sin gärning inte längre kan anses berättigad att leva i frihet igen.

Med anledning av ovanstående anser Sverigedemokraterna att Sverige för de allra grövsta brotten ska införa ett riktigt livstidsstraff, där den dömda alltså inte har någon möjlighet till benådning, tidsbestämning av straff eller övervakad permission.

Stockholm den 2 oktober 2012

Kent Ekeröth (SD)

Thoralf Alfsson (SD)

Richard Jomshof (SD)